

Iskingen min!

Följande telegram sände jag i går till B. tillt, Stockholm:
 "Kallgren medgick sailing today. Oscar leaving Tientsin September 8th.
 Contacting Scandinavian Airlines through Luther. Travelling whenever
 accommodations available. Inform Hellen relatives, Rinell."

Det var väl goda nyheter. Mr. Eckford telegraferade och ut-
 verkade tillstånd från myndigheter i besittningen i order att flera
 passagerare skulle få följa med samma båt som honon, hans fru och Mrs.
 Silverthorn. Lokala myndigheter skulle dock fälla utslaget. Jag var hos
 myndigheterna med britterna. Efter lång väntan kom svaret. Fem personer
 beviljades, inklusive våra sv. damer. Tre personer skulle vanta tills nästa
 båt. Jag hade önskan att vara bland de senare. Tack vare tyfon måste båten
 vanta några dagar, så alla kunde ordna med utbildningen, etc. I går gick ovan-
 stående ombord. Jag följde dem till tullen.

Enligt ny bestämmelse måste alla titlar och författare-
 namn utom originalspråket även översättas till kinesiska, om de är på ett
 främmande språk. Det var även en ren omöjlighet för mig att kunna hinna
 med översättningen på runt 1,600 band på så kort tid. Jag behöver nog
 minst fem dagar. Två andra hjälper med de fyra avskrifterna. Läraren och
 jag svarar för originalen. Vi arbetar för fullt, den tiden jag ej behöver
 springa till myndigheterna och båtbolagen.

Beskickningen sände ett telegram, som hade beställt plats
 å båt från Tientsin för oss tre svenskar den 6 sept. Damerna kunde fara
 direkt härifrån. Detta är regeln numera, fastän passagerarebåtar är så
 få. Jag gick med telegrammet till myndigheterna och bad att få fara till
 T och medfölja båten. Myndigheterna lovade diskutera saken och lämna svar.
 Efter ett par dagar kom nytt telegram från beskickningen om samma sak.
 Efter vidare förfrågningar svarades det att jag skulle få telegrafera till
 beskickningen att jag hade tillstånd fara med nämnda båt. Svar har kommit
 att jag får följa med båten. Jag lämnar T'ao troligen den 1 september för
 Tientsin. Hade ej beskickningen kört på, så skulle jag aldrig fått fara hit.
 Ingen vet hur länge jag hade fått vanta här på nästa båt. Ambassadören är
 verkligen vänlig och hjälpsam. Med S.S. Hunan den 8 sept. reser sålunda den
 sista svenska missionären ~~XXXXXX~~ med svidande hjärta från landet, där
 han fötts, delvis uppfostrats och tillbringat större delen av sitt liv. Den
 sista satsen skrev jag till beskickningen samtidigt som jag tackade för
 hjälpen. På andra sidan är jag givetvis glad att få resa och träffa dig.
 Jag har sagt till damerna att de fara från Hongkong med första lägenhet,
 utan att vanta på mig. Jag har bett vännen i södern ordna med reservationer
 na för oss alla. Mina lädor sändes direkt härifrån.

Det har varit spännande de sista dagarna. Jag visste ej
 vilken inställning myndigheterna skulle inta till mig och beskickningens
 telegram. Timmar har det tagit och frågor har framställts. Resultatet var
 dock synnerligen gott. Tack vare svenskheten utgör jag ett undantag från
 regel och får fara till staden i norr och sedan resa direkt till besitt-
 ningen söderut. Jag vet ej om flickorna blir kvar eller ej vid min ankomst.
 För de plats på plan, så reser jag ensam efter dem.

Jag hinner ej skriva mer just nu. Jag sänder en kopia
 direkt till Doris samtidigt som du får originalet. Hoppas du fått del av
 telegrammet från ledningen. Skriv ej flera brev hit. Önskar bara att våra
 utländska kamrater skulle få tillstånd att fara hem.

Hj. hälsningar till alla!

Kramar och kysisar i mängd från din

Oscar